

De neînțeleș!(?)

Ion
Andreiță

Prin bunăvoința harnicei și talentatei pălmașe cu condeiul, scriitoarea și jurnalista Doina Cernica de la Suceava, intru în posesia ziarului „Gazeta de Herța”, de joi, 25 aprilie 2022 – săptămânal social-politic, cultural și de informație, cu

destoinici, între care neobosita ziaristă-luptătoare pentru cauza românilor din Bucovina, Maria Toacă) relatează într-un articol: „Conducerea Societății pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina „Mihai Eminescu” din regiunea Cernăuți s-a adresat recent cu o scrisoare către Asociația Ortodoxă „Sfinții Împărați Constantin și

de pe steagul Uniunii Europene. / Potrivit lui Sergheii Osaciuk, șeful Administrației Militare Regionale Cernăuți, care a venit cu inițiativa respectivă, acest nou simbol ar urma să amintească tuturor despre „dorința puternică și mișcarea rapidă a statului nostru către Uniunea Europeană”. / Cu toate acestea, decizia de a înlătura copia documentului

pagina 4 – și ultima – este publicat un text cu următorul titlu: „La Cernăuți a început procesul de redenumire a străzilor”. Rezum. Comisia pentru Toponime a Primăriei a hotărât înlocuirea numeroaselor nume din cultura și istoria rusă, ce denumeau străzile orașului, cu alte nume. În consecință, Comunitatea românească, prin asociațiile sale social-

data aceasta în cealaltă publicație, „Gazeta de Herța”, din aceeași zi de joi, 5 mai 2022. Am sub privire articolul cu titlul „Cum a fost scos din anonim Alexandru cel Bun pe strada sa, Oleksandr Dobryi”, semnat de Maria Toacă. Rezum. O stradă din centrul orașului Cernăuți, lungă de 150 de pași (ca și strada Eminescu, de altfel) se numește Oleksandra Dobrogo – ceea ce ar trebui să știm că este vorba de Alexandru cel Bun. Și s-a mers așa un timp, fără să știi pe ce stradă mergi. Dar se apropia sărbătorirea jubileului orașului: 2008 – șase sute de ani de la atestarea documentară (1408). Și lucrurile ar fi mers tot așa, mai departe, dacă. Dacă un român cu inimă mare, Octavian Bivolaru, conducătorul Societății „Golgota” din Cernăuți, nu s-ar fi impus cu o necesară inițiativă/intervenție: aceea de a realiza, din marmură neagră, o placă comemorativă, cu efigia domnitorului, sub care a scris, în limbile română și ucrainiană: „Strada poartă numele domnitorului Moldovei Alexandru cel Bun, în actul oficial din cancelaria căruia, emis la 8 octombrie 1408, se menționează prima atestare documentară a orașului Cernăuți”. („Societatea „Golgota”, 2004)”.

Octavian Bivolaru a trecut în lumea de dincolo, dar placa străjuiește, în continuare, peretele unei clădiri de pe o stradă de 150 de pași, care se numește Oleksandra Dobrogo.

Quod erat demonstrandum.

redacția în orașul Herța. O publicație modestă ca număr de pagini (4) dar bogată în conținut și ambițioasă să cuprindă cât mai mult din preocupările românilor din această zonă, Herța. Desigur, un subiect foarte important, la zi, este starea de război în care se află Ucraina, ca urmare a atacării de către Federația Rusă. În acest sens, nu sunt puține exemple de sprijin din partea comunității românești locale pentru lupta de rezistență și victorie a poporului ucrainian, relatate în gazetă – unele impresionante prin semnificația lor. Iată, Adrian Medvedi consemnează un astfel de gest: Consilierul local Igor Postivca (Postiuca? – n.a.) de la Consiliul Orășenesc Herța, a donat un automobil Forțelor Armate ale Ucrainei „pentru apropierea cât mai rapidă a victoriei asupra cotropitorului rus”. Alături, pe pagina 1, altă știre emoționantă: „Locuitorii satului Bairachi (Mogoșești) care aparține Comunității Teritoriale Herța, au cumpărat un automobil pentru apărătorii ucraineni”. Nu este uitată nici colaborarea cu românii din țara-mamă. Vasile Băcu, redactor-șef (singurul angajat al ziarului, dar cu colaboratori

Elena” din orașul Siret (România) cu rugămintea de-a ajuta... refugiații care s-au oprit cu domiciliul temporar în satele din nordul Bucovinei. Răspunsul a fost prompt și real. Chiar în ajunul Sfințelor Paști, două microbuze coordonate de către domniile Viorel Haiura și Florin Gușul de la Primăria Siret (plus șoferul Daniel) au adus cadourile pascale la Liceul din Iordănești și Liceul „Alexandru cel Bun” din Cernăuți, unde sunt cazate 40 de persoane din zonele de conflict”.

Buuun! Dar ce mai citim noi, pe aceeași pagină întâi, a aceleiași gazete? Iată ce citim, sub titlul „La Cernăuți a fost înlăturat panoul cu copia documentului emis de Alexandru cel Bun”: „Autoritățile din Cernăuți au înlăturat din Piața Centrală panoul cu copia privilegiului lui Alexandru cel Bun, care mărturisește prima atestare documentară a orașului. / Conform unui comunicat de presă al AMS Cernăuți, transmis luni, 25 aprilie, prin intermediul unei postări pe pagina de Facebook, documentul cu prima atestare a orașului va fi înlocuit cu o imagine ce ilustrează drapelul ucrainean. În centrul drapelului ar urma să fie ilustrat un trident și stelele

emis de domnitorul moldav Alexandru cel Bun a stârnit indignarea comunității românești din ținut. / Amintim că orașul Cernăuți a fost atestat documentar la 8 octombrie 1408, într-un privilegiu acordat de Alexandru cel Bun, domnitor al Moldovei (1400-1432) negustorilor din Liuv”. (Agenția BucPress).

Când se petreceau aceste lucruri? Păi, cam pe când primul nostru ministru Nicolae Ciucă – însoțit de președintele Camerei Deputaților din Parlamentul României, Marcel Ciolacu și Bogdan Aurescu, ministrul de Externe – se afla la Kiev, în convorbiri cu Volodimir Zelenski, președintele Ucrainei. Și cu puțin timp după Cuvântarea Președintelui Zelenski, în Parlamentul României, în care vorbea despre unele drepturi ce-ar trebui acordate românilor trăitori în Ucraina.

Buuun! Dar nu e bun – chiar deloc. Pentru că, prin bunăvoința aceleiași Doina Cernica, primesc alt necăjit ziar din înjumătățita Țară a Fagilor: „Monitorul Bucovinean”, de joi, 5 mai 2022 – tot săptămânal social-politic, cultural și de informație, a cărui redacție nu se află, cum ar fi normal, la Cernăuți, ci în Hliboca. În

culturale, a întocmit o listă cu nume de personalități care au contribuit la făurirea istoriei Bucovinei, pe care au înaintat-o, în ziua de 2 mai 2022, la Cancelaria Consiliului Orășenesc Cernăuți. Iar acum, românii din această parte a Țării Fagilor stau cu inima la trecătorile îndoielii. Pentru că aceeași Comunitate, românească, mai înaintase o listă, cu 22 de ani în urmă, la 14 mai 2000, într-un moment similar, cu mai multe propuneri, din care, cu chiu-cu vai, fusese una singură acceptată: strada Vasile Levițchi, poet. Noua listă, transmisă autorităților ucrainiene acum câteva zile, cuprinde 33 de nume, din care notez: Iancu Flondor, Sextil Pușcariu, Ion Nistor, George Lowendal, Ștefan cel Mare, Eudoxiu Hurmuzachi, Grigore Nandriș, Petru Movilă, Ion Gh. Sbierea, Mitropolitul Silvestru, Dimitrie Onciul, Gheorghe Asachi, Visarion Puiu, Artur Verona, Ion Vatamanu, Grigore Chica Vodă; dar și: București, Rădăuți, Transilvania – și: Strada Martirilor Români.

La ce să se aștepte acești români, cu inima la trecătorile îndoielii? Mărturisesc, nu știu. Dar mă pune pe gânduri o altă întâmplare, descoperită de

Medicină și scienticism

Vasile
Astărăstoae

Lumea medicinei este direct legată de realități, care, adesea, nu le înțelege și o depășesc, cum ar fi viața și moartea, boala (curabilă sau incurabilă), omul suferind etc. În plus, ea este influențată puternic de societatea în care se dezvoltă. Secolele al XIX-lea și al XX-lea pot fi caracterizate ca secolele care au fundamentat societatea secularizată, care a evoluat în secolul al XXI-lea către o societate hipersecularizată, caracterizată prin închinarea la noii idoli (progres, știință) și pervertirea valorilor. Au apărut tot felul de „isme”, cu istorii lungi și tulburi (raționalism, iluminism, pozitivism, noul ateism, progresism, transumanism etc.) care încearcă să justifice eliminarea religiei din societate. De exemplu, dacă René Descartes și Francis Bacon au susținut că, învățând cum funcționează lumea fizică, am putea deveni „stăpâni și posesori ai naturii” (fapt acceptabil), reducerea întregului univers la o mașină uriașă a lăsat puțin loc pentru alte forme de expresie umană. Mulți filozofi iluminiști francezi au susținut chiar că știința ar putea fi un substitut pentru religie. În timpul Revoluției Franceze, numeroase biserici au fost convertite în „Temple ale Rațiunii” și s-au ținut slujbe cvasi-religioase de închinare la știință.

Noul Ateism (New Atheism) mișcare înființată în 2006, susținută de „cei patru călăreți plus femeia-călăreț” (Richard Dawkins, Sam Harris, Christopher Hitchens, Daniel Dennett și Ayaan Hirsi Ali) susține punctul de vedere conform căruia superstiția, religia și iraționalismul nu ar trebui tolerate și trebuie eliminate prin orice mijloc mai ales atunci când exercită o influență în guvern, în educație și în politică.

Toate acestea în condițiile în care antropologii recunosc că spiritualitatea este cea care diferențiază ființa umană de alte ființe vii. Spiritualitatea definită ca „tot ceea ce ține de viața spirituală a unui individ sau popor, concepție despre lume și viață, sensibilitate pentru valorile spiritual-morale și cultural-religioase, precum și relația acestora cu divinitatea” (DEX).

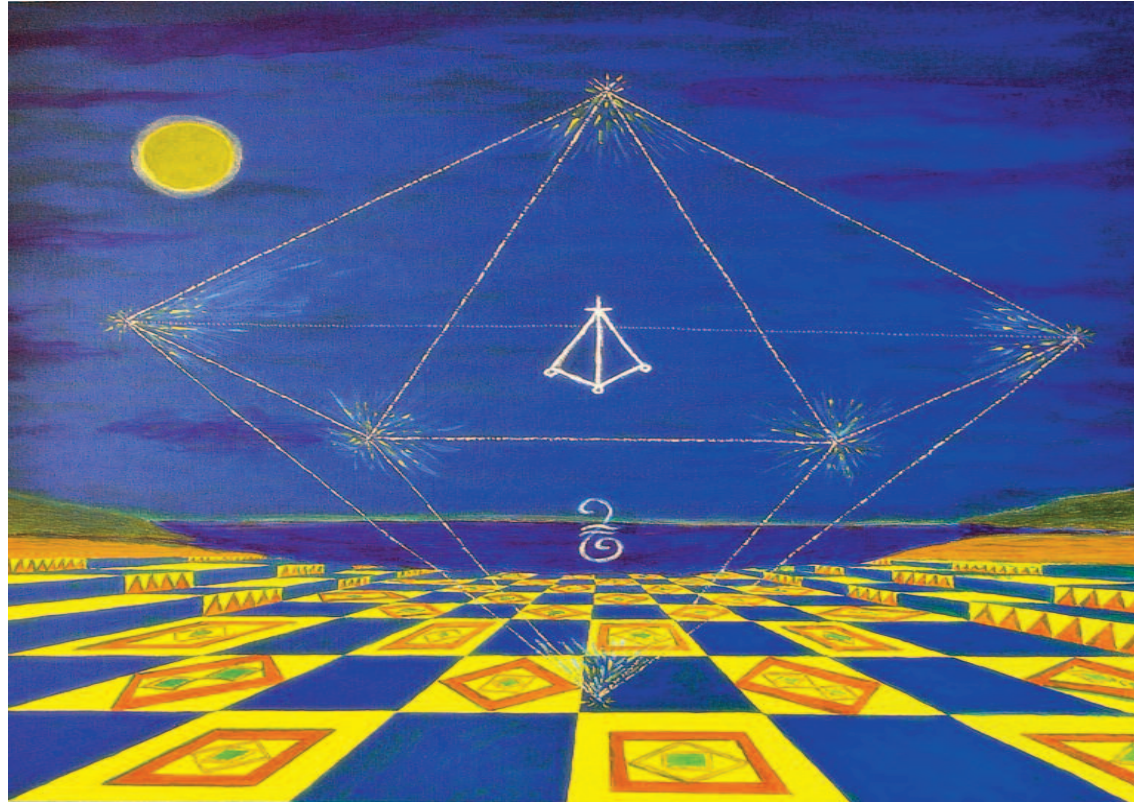
Nu vom discuta despre procesele de secularizare și decreștinizare a societății, care au avut loc în întreaga lume creștină și s-au dezvoltat treptat într-o criză profundă. Limităm subiectul la lumea medicinei. Dezvoltarea exponențială a tehnostiințelor, a industriei medicamentelor, a geneticii,

mentele umanității noastre. Exemple: legalizarea eutanasiilor sub pretextul „asistenței medicale pentru un sfârșit al vieții în demnitate”? – o deturnare a cuvântului demnitate.

Practici eugenice mascate: „Sănătatea reproducției” – scoaterea sexualității din contextul familial și eliberarea de

științific sau neștiințific, ci gândul că științificul este mult mai valoros decât non-științificul, sau gândul că non-științificul are o valoare neglijabilă”.

Scienticismul este deci punctul de vedere conform căruia științele – precum chimia, biologia, fizica, astronomia – oferă singura cunoaștere autentică a

a „biologiei sintetice” etc. a condus la conceptul de medicină eficientă și științifică. Fără a nega rezultatele (uneori spectaculoase) obținute în prevenția și tratamentul unor boli, nu putem să nu ne aplecăm asupra unor efecte deosebit de periculoase ale acestei evoluții necontrolate.

În anii '60-'70 ai secolului al XX-lea, Thomas Szasz, Michel Foucault și Ivan Illich au atras atenția asupra „medicalizării” societății ca o expresie a relațiilor dintre cunoaștere și putere, un mijloc prin care politicienii, corporațiile, experții oficiali ajung să domine lumea modernă și conștiința de sine. Sănătatea devine o religie ai cărei mari preoți sunt medicii, care trebuie să rezolve totul, să elimine tot ce deranjează, să desființeze orice suferință și durere. Acest lucru l-a determinat pe Aldous Huxley, creatorul înfricoșătoarei utopii „New Brave World” să afirme „Medicina a făcut atât de multe progrese încât nimeni nu mai este sănătos!”.

Eficiența în medicina științifică are un efect pervers: înzestrată cu posibilități și puteri aproape nelimitate, apare tentația de a rezolva totul prin orice mijloace! Se ajunge să încalce limitele etice fundamentale bazate pe legea naturală – excесе care pun sub semnul întrebării însăși funda-

morala tradițională și religioasă; Sinteza de „embrioni” și organisme „umane” (pseudo viață) etc.; Rezultatul: promovarea scienticismului și a logicii profitului în medicină.

Scienticismul este un cuvânt destul de ciudat. Termenul a fost inventat destul de recent și, dacă cerem pe Google să se definească scienticismul, vom obține „credința excesivă în puterea cunoștințelor și tehnicilor științifice”. Wikipedia ne spune „Scienticismul este punctul de vedere conform căruia știința și metoda științifică sunt cel mai bun sau singurul mijloc obiectiv prin care oamenii ar trebui să determine valorile normative și epistemologice”. Richard G. Olson (1940-2020) definește scienticismul ca „eforturi de a extinde ideile, metodele, practicile și atitudinile științifice la chestiuni de interes social și politic uman”. Filosoful Tom Sorell (născut în 1951) oferă o definiție mai extinsă: „Scienticismul este atitudinea de a pune o valoare prea mare științelor naturale în comparație cu alte ramuri ale învățării sau culturii. Scienticismul este credința că știința, în special știința naturală, este partea cea mai valoroasă a învățării umane”. Sorell observă că „Ceea ce este crucial pentru scienticism nu este identificarea a ceva ca fiind

realității. Cel puțin, aceste cunoștințe științifice sunt superioare celor pe care le putem cunoaște din orice altă disciplină. Etica și religia pot fi acceptabile, dar numai dacă sunt înțelese ca fiind în mod inerent subiective și considerate chestiuni private de opinie.

Să nu confundăm știința cu scienticismul. Știința este o activitate, care urmărește să exploreze lumea naturală, folosind metode bine stabilite, clar delimitate, în timp ce scienticismul este o viziune speculativă asupra lumii despre realitatea finală a universului și semnificația acestuia. Știința este o metoda de a pune întrebări despre lume, scienticismul este doar una dintre multiplele filozofii despre relația dintre ființele umane și experiențele lor. Respectăm știința pentru realizările și capacitatea remarcabilă de a explica o mare varietate de fenomene din lumea naturală, dar a pretinde că nu există nimic cunoscut în afara domeniului de aplicare al științei ar fi similar afirmației unui pescar că orice nu se poate prinde în plasele sale nu există. Odată ce se acceptă că știința este singura sursă de cunoaștere umană, se adoptă o poziție filozofică (scientism), care nu poate fi verificată sau falsificată de știința însăși. Este, într-un cuvânt, neștiințific.

În fine, scienticismul afirmă că tot ce este valabil din punct de vedere științific este acceptabil din punct de vedere moral, introducând o variabilitate a moralității și anulând responsabilitatea cercetării științifice.

Acea parte din medicină, care acceptă scienticismul, consideră corpul uman, o mașină, un corp pasiv format dintr-o multitudine de organe și funcții, existând de la sine. Sufletul este asimilat psihicului, iar antropologia sa este pur psihosomatică, ignoră dimensiunea transcendentă, spirituală a persoanei și leagă faptele religioase de tărâmul improbabilului sau a imposibilului, ceea ce vine în conflict cu antropologia medicală clasică. Este știut că antropologia medicală este un domeniu al antropologiei axat pe relația dintre sănătate, boală și cultură. Convingerile și practicile despre sănătate variază în diferite culturi și sunt influențate de factori sociali, religioși, politici, istorici și economici. Într-o abordare holistică a medicinei, există convingerea că bunăstarea se bazează nu doar pe ceea ce se întâmplă în corpul fizic (în termeni de boală sau bolnav), ci și pe strânsă interrelație cu starea psihologică, emoțională, starea socială, spirituală și de mediu. Astfel, în evaluarea multidimensională a sănătății, spiritualitatea – o dimensiune teologică – devine un element fundamental al îngrijirii holistice.

În concluzie, în fața asaltului scienticismului, astăzi, mai mult ca niciodată credința creștină și etica trebuie să-și găsească loc în lumea medicinei actuale. Să ne aplecăm și asupra credinței pentru a umaniza știința..

Mai îndoliați chiar de ne-ar fi bubuit în față bombele teroriștilor...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu doar că nu a fost înmănată o notă oficială de protest ambasadorului Ungariei la București, dar nici măcar nu am avut o minimă reacție a guvernanților și autorităților noastre față de provocarea venită de la Budapesta... Pentru că nu mai este doar o ofensă, o sfi-dare, o nepăsare față de tot ceea ce (mai) este (încă) românesc în Ardeal, ci o declarație, nu doar de „autonomizare”, ci de punere a țăruișilor protectoratului maghiar pe pământul nostru... Mai ales că premiul acordat celor doi teroriști secui, care au vrut să îndolieze parada militară de 1 Decembrie 2015, de la Târgu Secuiesc, „vine” de la Budapesta, dar va fi pus în mâinile celor nu au reușit atunci să și le umple de sângele nostru, chiar aici, pe glia noastră. Și, de fapt, de aici ar trebui să și plecăm... De la realitatea faptului că atâția trădători, vânzători de neam și otrepe venetice a strâns țara în cuibul viermilor ce ne-au condus și ne conduc, încât, nu posibilul protectorat al Budapestei în

Ardeal trebuie pus sub semnul întrebării, ci numele aceluia ce va fi vasal reprezentant al „porții” din partea noastră... Pentru că sunt nenumărate leprele ce fac fel și fel de jocuri pentru momentul în care va fi să fie împlinirea revizionistilor... Și care doar așteaptă, gata să

reacțiile noastre lipsesc...

Ce doi secui ar fi trebuit să-și piardă cetățenia română măcar în momentul eliberării din închisoarea de pension pseudocoercitiv... Iar noi ar fi trebuit să veghem pentru a nu permite să li se diminueze vinovățiile de criminali, prin înlocuirea

până la moarte... Că nu le-a bubuit pubela cu dinamită când treceau ostașii și oficialii noștri pe acolo... Sigur, ar fi fost puține șanse să-și nimerească drumul prin zonă chiar Iohannis, să-i vedem paltonul zburat de pe umeri, pentru a fi avut reacția imediată, în forță a autorităților... Și putem ajunge, nu doar a privi spre Budapesta cum finanțează elogiul celor doi secui, ci să ne trezim și cu obligația, de „drept internațional revizionist” impus, de a reconsidera vinovăția celor doi și a mișcării „comitatelor secuiești”, nici până astăzi scoasă în afara legii...

Să nu-i vedem pe cei doi tembeli chiar într-un ceremonial de televiziune națională, nu doar la Budapesta, ci la București, cum primesc medaliile și onoruri chiar în instituțiile noastre. Și nu în baza acțiunii unui parlamentar rămă-de-topor care să le deschidă oficial o sală a Parlamentului României pentru a le fi oferit premiul ungueresc pentru terorism împotriva noastră (după atâtea decenii de așteptare maghiaro-secuiescă, nu-i așa?!), ci poate elogiați chiar pe covorul roșu al

Cotrocenilor... Al unui Cotroceni gata să viermuiească la cotorul unui măr aruncat în batjocură de la Budapesta...

Acceptarea autorităților, a guvernanților și a clasei politice a mârșviei premierii celor doi teroriști chiar pe pământurile pe care au vrut a le sfârteca, precum strămoșii lor de odinioară pântecelul mamelor noastre, este o umilire și a ancheta-torilor, și a procurorilor dar și a Justiției... Iar totul pleacă de la lipsa de reacție de la momentul premierii celor doi teroriști, pentru că, acum, este vorba doar de o reîncălzire provocatoare a ceremonialului de acum câțiva ani, din vremea detenției lor de nici patru ani... În acel prim moment al oferirii unor distincții de către felurite oficine ireden-tiste, cu acoperire de ONG-uri, ar fi trebuit luate măsuri radicale... Desființarea filialelor din România a acelor asociații și partide-asociații care i-au declarat „nevinovați pentru adevăr” (!) și expulzarea lor în țara a cărei cetățenie o poartă cu atâta fală...

smulgă cu mâinile lor ultimele vene de viață ale românismului, să-și pună și ei numele, birurile, veniturile și polițele de umilire pe sarcina delegată ca reprezentanți ai unui protectorat al viespilelor în cuibul cu miere al Transilvaniei... Și chiar dacă acțiunea Budapestei de a-i premia pe cei doi teroriști secui ar fi trebuit să nască furie,

termenului de „secui terorist” cu acela de „secui extremist”... Măine-poimăine, poate „secui normali”, nu?!... Ăla, istoricește consemnat „Cu arma în mână” împotriva a tot ce ființează ca românism...

Și să nu ajungem chiar noi să regretăm că acțiunea celor doi secui nu a reușit în acel 1 Decembrie ce ar fi putut fi însângerat

„Radio Erevan” – Ticăloșii dâmbovițene și genocidul planetar al Caracatiței Davos

Ion
Măldărescu

Obișnuitele dispariții publice ale biciclistului de la Cotroceni au fost întrerupte într-o oarecare zi de joi, când, cu aceleași dificultăți lingvistice a silabisit de pe prompter o „declarație de mare importanță pentru țară”: „Inflația este doar un factor. [...] Nu este cazul să aruncăm vina asupra Guvernului, Parlamentului sau clasei politice. Vinovat este Putin care a declanșat război împotriva Ucrainei. [...]”. Bogdan Tiberiu Iacob spunea – și înclin să-i dau dreptate: „Cred că ieșirea lui Iohannis (din 12 mai 2022-n.r.) e cea mai importantă de după 2014. Mai importantă decât descinderea în guvern, când cu elefanții, decât ieșirea în stradă în geacă roșie etc. E, practic, ziua când ne-a stins lumina, ca popor, și ne-a transmis, cinic, că va fi foarte rău ani buni de aici încolo, s-ar putea să facem inclusiv frigul și foamea, dar niciun politician român nu va deconta, pentru că vina e a lui Putin și a Rusiei. Și lozinca asta va deveni lege de acum înainte”. Apoi, cu prilejul Zilei Internaționale a Asistentului Medical, KWI a bifat o vizită-fulger la „Spitalul Clinic Colentina”. Mare minune că

după astfel de tembelisme n-a luat foc spitalul menționat, dar timpul nu este pierdut. Sparanghel-Vodă este momentan declarat „Dispărut în misiune”. La toamnă va veni iar prăpădul... pandemie, vaccinuri, copy-paste China, cu supliment actualizat. Până atunci, conform afirmației de anul trecut a lui KWI putem sta liniștiți: „suntem în « pauză de vară »!”. Al cui președinte o fi KWI? Pentru majoritatea românilor este o marioneta ținută de servicii într-un glob de cristal, care cu ajutorul neprecupețit al „generalilor” de care s-a înconjurat, a pierdut toate contactele cu realitatea țării! Consilierii lui îl mai scot din când în când la tablă cu fițuica în mână, ca să-și mai bată joc de el.

La alt nivel al tembelismului, Ursula Trompeta solicită cu nonșalanță cedarea suveranității statale ale țării U.E. Bruxelles-ului. Pe unde va preumbla gura zicătoare de tembelisme criminale, va fi secondată de monosilabele toxice ale Gretei – Trotineta Climatică, pe post de purtătoare cu vorba. Au început zilele însorite, drept pentru care Trompeta în cauză și „biciclistu” ar avea tot dreptul la o relaxare în costume roșii la Guantanamo Bay Cuba. Frumos cuplu... Carmencita, sigur îi va da

voie, nu de alta, dar mai respiră și Valea Oltului... Se spune pe la colțuri că Marea Cucuvea Mov ar face anchete în zona lagărului concentraționar U.E., dar și pe meleaguri mioritice. Oare în cazul afacerilor ursulite și cîțuite cu vaccinuri anti-Covid nu va găsi tovarăși de relaxare în aceeași „locație” și cu aceeași costumație pentru cei care în plină criză energetică distrug termocentralele românești și vînd „Hidroelectica”? Dar pe șeful Institutului Național de Statistică (I.N.S.) care afirmă că a scăzut natalitatea românilor, deci, după mintea sa, trebuie să aducem pachistanezi sau cine știe ce „repartiții” ni s-au prescris ca să repopulăm România. Cretinul-șef nu s-a gândit că Guvernul Ro are Obligația să creeze locuri de muncă și să ne aducă înapoi, în țară, fii, fiicele, părinții soții, soțiile? S-o fi luat oare după alt cretin – Macaronul franțuzesc – cel care, la cinci zile după cirul electoral de reînscăunare a declarat public că „Metisarea europeanilor este o obligație!”. Fie acolo, la el, în Franța deja metisată, nu în țara lui Ștefan, Mihai, Ion și Nicolae! Rog, cine are „pile” să facă urgent rezervări și pentru Ministrul Economiei, pentru Șeful I.N.S. la Guantanamo Bay Cuba.

Doar (ne)oameni sunt și ei, nu? Ar avea nevoie de relaxare.

Mizeria Covid-19 nu s-a terminat, urmează „răul absolut!”. Caracatița de la Davos cere statelor lumii cedarea suveranității naționale în domeniul sănătății Organizației Criminale a Nesănătății (O.M.S. – n.a.). Scopul final – „legiferarea” genocidului planetar. Ce urmează? Legiferarea lagărelor de exterminare a „celor născuți mau devreme” sub camuflajul ridicol al „protecției sociale”, cu confiscarea bunurilor personale ca încadrare în preceptele neo-marxist-naziste, tip Davos? Nu vă mirați! Pregătiți-vă de rezistență și supraviețuire! E singura soluție!

În România se mai întâmplă și „minuni”: „Primarul din Drăgotești – Gorj, Vili Pasăre, după ce s-a consultat cu cetățenii, a luat decizia de a refuza să găzduiască refugiați ucraineni în comuna sa, Edilul și locuitorii comunei au hotărât să refuze și o investiție de un milion de euro din partea unor investitori ucraineni, care voiau să construiască un bloc pentru refugiații ucraineni”.

„A venit în localitate un grup de investitori ucraineni, care mi-a oferit un milion de euro pe clădirile și

terenul de la vechea mină Cojmănești, închisă de foarte mulți ani. Ei voiau să construiască aici un bloc de locuințe pentru cei din Ucraina, care au venit în România. Eu am refuzat categoric oferta și mulți cetățeni din zonă sunt de acord cu mine și îmi susțin alegerea. Nici oamenilor, nici mie nu mi se pare o idee bună să populăm comuna cu ucraineni. De aceea am refuzat cei un milion de euro”. Primarul se declară naționalist și preferă să dea terenul gratuit unor investitori locali, care pot crea locuri de muncă pentru gorjenii, decât să vîndă străinilor. „Noi nu ne vindem așa de ușor indiferent de ce sumă este vorba. Decât să vînd bunurile țării unor străini mai bine le dau cu titlu gratuit unor dezvoltatori gorjenii care pot și vor să deschidă aici linie de producție și pot crea locuri de muncă pentru oamenii mei din Drăgotești. Nu putem popula comuna cu străini și pe gorjenii noștri să îi dăm la o parte. Suntem o comunitate și nu vrem să ne pierdem identitatea”.